

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/28/2020
Identifikačné číslo spisu: 1616010510
Dátum vydania rozhodnutia: 25.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1616010510.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej, v trestnej veci obvineného C. Z. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 25. augusta 2020, o dovolaní obvineného C. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. marca 2018, sp. zn. 3To/4/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. Z. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Malacky (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 23. novembra 2017, sp. zn. 1T/200/2016 bol obvinený C. Z. (ďalej aj „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že :

minimálne od februára roku 2014 do 02.decembra 2015 v C., ul. D. XX, číslo bytu XX/Xp., mal bez oprávnenia omamné a psychotropné látky, ktoré boli zaistené dňa 02. decembra 2015 pri vykonaní domovej prehliadky a podrobené znaleckému skúmaniu Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ v Bratislave, konkrétne (C - stopa č. 17) vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 2,421 g s priemernou koncentráciou 72,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1765 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 44 - 177 bežným jednotlivým dávkam drogy, ďalej čierne textilné vrečko (C - stopa č. 18) s obsahom:

- vrečka s tlakovým uzáverom, v ktorom sa nachádzali 2 ks nepoškodené balenia lieku C., fy. MEDA, ktoré obsahujú účinnú látku fentanyl, pričom jeho v výdaj je viazaný na lekársky predpis,
- originálne balená tableta lieku K., fy Mundipharma, ktorá obsahuje účinnú látku morfín, pričom jeho

výdaj je viazaný na lekársky predpis,

- plastový obal (kindervajičko) s obsahom:

1. 14 ks vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 2,031 g a priemernou koncentráciou 14,4 % hmotnostných THC, obsahujúce 292 mg THC, čo zodpovedá 10 - 29 bežným jednotlivým dávkam drogy,
 2. vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom hašišu s hmotnosťou 147 mg a priemernou koncentráciou 2,6 % hmotnostných THC, obsahujúci 4 mg THC, nepostačujúce na prípravu dávky drogy,
 3. vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 128 mg a priemernou koncentráciou 5,9 % hmotnostných THC, obsahujúce 8 mg THC, čo zodpovedá 1 jednotlivej dávke drogy s nižším obsahom účinnej látky,
 4. vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 1,934 g a priemernou koncentráciou 1,8 % hmotnostných THC, obsahujúce 35 mg THC, čo zodpovedá 4 bežným jednotlivým dávkam drogy,
 5. 3 ks vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 475 mg a priemernou koncentráciou 7,3 % hmotnostných THC, obsahujúce 35 mg THC, čo zodpovedá 1 - 4 bežným jednotlivým dávkam drogy
 6. 5 ks s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 5,181g a priemernou koncentráciou 9,0 % hmotnostných THC, obsahujúce 466 mg THC, čo zodpovedá 16 - 47 bežným jednotlivým dávkam drogy,
- ďalej vrecko (C - stopa č.19) s obsahom 2 ks tabliet s hmotnosťou 848 mg s priemernou koncentráciou 36,1 % hmotnostných MDMA, obsahujúce 306 mg absolútneho MDMA, čo možno považovať za 2 bežné jednotlivé dávky drogy,
- ďalej vrecko (C - stopa č. 20) s obsahom 5 ks tabliet s hmotnosťou 2,091 g s priemernou koncentráciou 36,7 % hmotnostných MDMA, obsahujúce 767 mg absolútneho MDMA, čo možno považovať za 5 bežných jednotlivých dávok drogy,
- ďalej zatavená zrezaná injekčná striekačka (C - stopa č. 26) obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 74 mg s priemernou koncentráciou 75,3 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 56 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 - 6 bežným jednotlivým dávkam drogy,
- ďalej zaistené vrecko (C - stopa č. 27) obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 82 mg s priemernou koncentráciou 74,0 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 61 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 2 - 6 bežným jednotlivým dávkam drogy,
- ďalej vrecko s tlakovým uzáverom (C - stopa č. 25) s obsahom stoniek rastlín sušeného konope s hmotnosťou 10,5 g a vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom semien konope s hmotnosťou 1,084 g a zelená igelitová taška s obsahom igelitového vrečka s obsahom semien konope a stoniek rastlín konope s hmotnosťou spolu 19,58 g,
- ďalej prehliadkou osobného motorového vozidla zn. Audi s ev. č. C., ktorého používateľom bol obvinený,
- bolo zaistené zelené vrecko (C - stopa č. 7) s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 852 mg s obsahom účinnej látky metamfetamín s priemernou hmotnosťou 73,2 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 624 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 16 - 62 bežným jednotlivým dávkam drogy,
- ďalej vrecko (C - stopa č. 15) s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 1,707 g s priemernou koncentráciou 72,3 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1234 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 31 - 123 bežným jednotlivým dávkam drogy,
- ďalej plastové vrecko s tlakovým uzáverom (C - stopa č. 9) s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 752 mg s priemernou koncentráciou 73,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 553 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 14 - 55 bežným jednotlivým dávkam drogy,
- s tým, že pervitín si kupoval od doposiaľ neustálených osôb a od obvinenej H. F. vo väčších množstvách minimálne od februára 2014 a od obvineného M. N. od roku 2015, k predaju dochádzalo vždy po telefonickej dohode pri bytovom dome, kde bývajú obvinení, následne pervitín zadovážoval, vymieňal i predával konečným spotrebiteľom v C. - M., konkrétne N. C., M. E., S. S., Q. C., Z. B. a ďalším nestotožneným osobám, tým spôsobom, že si telefonicky dohodol predaj, resp. odovzdanie drogy a miesto stretnutia a takto konal až do vykonania domovej prehliadky dňa 02. decembra 2015, pričom pervitín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných

látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, MDMA je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny psychotropných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok, psilocin a psilocybín sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny psychotropných látok, morfín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, fentanyl je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom v zmysle § 25 ods. 1 zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov môže mať každá osoba v držbe lieky obsahujúce omamné a psychotropné látky z II. a III. skupiny len v množstve potrebnom na osobné užitie.

Za to bol obvinenému C. Z. uložený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí a to:

3 zaistená finančná hotovosť vo výške 3.970,- eur,

3 zaistená finančná hotovosť vo výške 92,53 eur,

3 zaistená finančná hotovosť vo výške 4.400,- CZK,

3 zaistená finančná hotovosť vo výške 4.500,- HUF

3 zaistená finančná hotovosť vo výške 7,- USD

3 1 ks mobilný telefón zn. Samsung s SD kartou a SIM kartou,

3 1 ks bankovka v hodnote 5 írskych libier, 2 ks bankoviek rubľov RF, 1 ks bankovka 50 egyptských piastrov, 1 ks bankovka 5 egyptských libier, 1 ks bankovka 1 egyptskej libry, všetky veci uložené na Odbore kriminálnej polície, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave pod sp. zn. ORP-106/1-VYS-BA-2016.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona bol obvinenému uložený ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona bol ochranný dohľad uložený na dobu 1 (jeden) rok.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obvinený, spoluobvinená aj prokurátor. Na podklade odvolaní obvinených rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) rozsudkom z 27. marca 2018, sp. zn. 3To/4/2018 tak, že postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) písm. e), ods. 3 Trestného poriadku, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom opatrení vo vzťahu k obom obvineným.

Zároveň postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, sám rozhodol vo veci tak, že obvinenému C. Z. podľa § 172 ods. 2 Trestného s poukazom na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona bol obvinený na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí a to:

3 zaistená finančná hotovosť vo výške 3.970,-eur,

3 zaistená finančná hotovosť vo výške 92,53,-eur,

3 1 ks mobilný telefón zn. Samsung s SD kartou a SIM kartou

Všetky veci uložené na Odbore kriminálnej polície, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave pod sp. zn. ORP-106/1-VYS-BA-2016.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, súdu obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona bol obvinenému uložený ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obvinenému uložený ochranný dohľad na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 319 Trestného poriadku bolo odvolanie Okresnej prokuratúry Malacky zamietnuté.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený C. Z. v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie (č. l. 2307-2323). Svoje dovolanie odôvodnil dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. l), písm. a), písm. i) Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. l) videl v tom, že odvolací súd zamietol odvolanie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, porušením čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, teda že každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo verejne a v primeranej lehote prejednaná..., porušením čl. 12/1 Ústavy SR, teda prelomením zásady rovnosti občanov v právach spočívajúcich v neuplatnení zásady beneficio cohaesionis (dobrodenie v súvislosti).

Dovolateľ má za to, že vo veci rozhodol nepríslušný súd (§ 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku v spojení s § 17 ods. 1 Trestného poriadku), pretože konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný. Tým bol porušený aj čl. 48 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 Listiny, pretože nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený videl v tom, že rozhodnutie je založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vytýkané nedostatky neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3To/4/2018. Pretože trestné konanie trvalo niekoľko rokov, obvinený zhrnul priebeh konania od vznesenia obvinenia 3. decembra 2015 až po vyhlásenie konečného rozhodnutia 27. marca 2018.

Obvinený má výhrady k postupu súdu pri vyhodnocovaní dôkazov, vierohodnosti svedkov, najmä svedkyne S. a u bývalej manželky S., o ktorej výpoveď súd oprel prísnejšiu kvalifikáciu. Účelovosť jej výpovede je preukázaná faktom, že vykonala únos dieťaťa. V USA prebieha súd o repatriáciu dieťaťa.

V súvislosti s drogovou trestnou činnosťou je potrebné zaoberať sa pojmom „po dlhší čas“. Je potrebné zohľadniť aj s poukazom na stanovisko najvyššieho súdu 1/2012, či obvinený je sám závislý na drogách.

Obvinený vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Drogy mal pre svoju vlastnú spotrebu. Od leta 2015 drogy do zadržania (2. decembra 2015) aj predával, a to svedkovi B., ďalej si nespomínal.

V súvislosti s kvalifikačným kritériom treba zodpovedať otázku, či predaj drog viacerým osobám napĺňa skutkovú podstatu trestného činu podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona. Podľa § 127 ods. 12 Trestného zákona viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby, čo považuje obvinený za nesprávne. Poukazuje na výklad § 138 písm. j) Trestného zákona (závažnejší spôsob konania). Podľa jeho názoru zmysel predložky „na“ viacerých osobách je naplnený iba vtedy, ak nesú negatívne následky spáchania trestného činu aspoň tri osoby (ak sú samotným trestným činom poškodené). Osoby, ktoré od neho drogy kupovali nevystupujú v procesnom postavení poškodených. Pri predaji drog ide o typický čierny obchod. Kupujúci samotnou kúpou drogy neutrpi ujmu na akýchkoľvek svojich právach. Tieto skutočnosti oba konajúce súdy nerespektovali. Trest uložený odvolacím súdom je rovnako v rozpore so zásadou humanizmu v zmysle čl. 7 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, kedy trest vo výmere 10 rokov je neprimeraný.

Obvinený ďalej rozoberá ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona, t. j. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Podáva výklad pojmu „predaj“, ktorý nie pojmovo obmedzený počtom zákazníkov. Znak základnej skutkovej podstaty „predá“ zahŕňa celú škálu konaní od jednorazového predaja jednej dávky drogy jednej osobe (prípadne viacerým osobám), cez predaj drog dílenským spôsobom (predávanie dávok viacerým osobám a to prípadne aj viacerých dávok), či predaj drog komisionálnym spôsobom predaja (výrobca drog prenecháva tovar distribútorovi s tým, že distribútor drogy predá konzumentom pre výrobcu za určitú províziu).

Podľa názoru obvineného ak páchatel' predáva drogy trom a viacerým osobám, nie je možné jeho konanie právne kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona, pretože samotný predaj viacerým osobám je už zahrnutý v znakoch základnej skutkovej podstaty trestného činu a takýto postup je v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Obvinený namietal, že pokiaľ ide o množstvo závadových látok zaistených pri domovej prehliadke mimo marihuany a pervitínu - súd sa nezaoberal skutočnosťou, že ide o lieky a látky zjavne priemyselne spracované, ktoré boli vo vlastníctve jeho ťažko chorej svokry.

Obvinený ďalej cituje čl. 6 Dohovoru, čl. 12 Ústavy, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II.ÚS 307/08-11 v súvislosti so zásadou beneficium cohaesionis. Ak opravný súd na základe podanej sťažnosti rozhodne v prospech niektorého z obvinených, je povinný zasiahnuť do prvostupňového uznesenia aj vo vzťahu k ďalšiemu obvinenému, ktorý sťažnosť nepodal ak je to v jeho prospech. Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/26/2016 bola schválená dohoda o vine a treste za rovnaký skutok s obvinenými A. M. a M. N.. Skutok bol kvalifikovaný ako trestný čin podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c) písm. d) Trestného zákona, pričom Jozefovi M. bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere dva roky so skúšobnou dobou tri roky a ochranné protitoxikomanické ústavné liečenie. Podľa názoru obhajoby sa tento moment mal premietnuť aj do súdneho konania vo veci Z. a F.. Ak by nedošlo k vylúčeniu na samostatné konanie, súd by rozhodoval o vine a treste u spomínaných obvinených v jednom spoločnom konaní a nemohlo by dôjsť k rozdielnej právnej kvalifikácii identického skutku.

Podľa čl. 17 ods. 1 Trestného zákona konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný. Skutok, ktorý je predmetom odsúdenia obvineného sa stal v obvode okresu Bratislava IV. Príslušným na prejednanie podľa názoru obvineného mal byť Okresný súd Bratislava IV a nie Okresný súd Malacky.

Obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 27. marca 2018, sp. zn. 3To/4/2018 bol porušený zákon v ustanovení § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku a v konaní, ktoré mu predchádzalo, najmä v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 4, ods. 7, ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku, v § 17 ods. 1 Trestného poriadku, v § 119 ods. 1, písm. a) až písm. f) Trestného poriadku, v hmotnoprávných ustanoveniach § 38 ods. 1 Trestného zákona, § 122 ods. 10 - 12 Trestného zákona, § 172 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože boli porušené práva obvineného na spravodlivý proces, súdnu ochranu, vrátane prelomenia zásady ústavnej rovnosti občanov v právach podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy SR spočívajúcej v neuplatnení zásady beneficio cohaesionis, a to v neprospech obvineného C. Z. a súčasne, aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok, ako aj rozsudok Okresného súdu Malacky z 23. novembra 2017, sp. zn. 1T/200/2016 v nezrušenej časti, ako aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, aby podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Bratislava IV, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený k dovolaniu pripojil dokument v anglickom jazyku opatrený pečiatkou Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu mládeže Bratislava, návrh na vydanie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloletých, doručený Okresnému súdu Bratislava IV 4. júla 2018, uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 1. augusta 2018, sp. zn. 25P/141/2018 o nariadení neodkladného opatrenia prísľub na prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny do zamestnania - O. C. K. s.r.o. C., Pozvanie na návštevu sestry N. Y. S. a jej dcéry E. Z. do USA.

K podanému dovolaniu sa 3. apríla 2020 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky (ďalej len „prokurátor“). Uviedol, že v zmysle skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku dovolateľ Z. manipuloval s pervitínom vo vzťahu k minimálne piatim osobám a v čase od februára 2014 do 2. decembra 2015, teda nepochybne jeho konanie bolo potrebné posúdiť aj za použitia kvalifikačného znaku „na viacerých osobách“ (tri a viac) a po dlhší čas (viac ako rok), a to aj keď nešlo o poškodených, pretože postavenie osoby ako poškodeného pri posúdení konania páchatel'a trestného činu, ako aj „na viacerých osobách“ nie je zákonom požadovaným predpokladom. Správnosť a úplnosť zisteného skutku tak, ako ho zistili a potvrdili súdy nižšieho stupňa, už dovolací súd nemôže meniť, ani skúmať [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

Vo vzťahu k argumentácii poukazujúcej na rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Tdo/75/2012 prokurátor uviedol, že rozdielna súdna prax najvyššieho súdu v tomto smere bola zjednotená stanoviskom najvyššieho súdu publikovaným pod č. 2/2015. Z tohto vyplynulo, ak je čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Trestného zákona, teda spáchanie činu na viacerých osobách.

Ustanovenie § 172 ods. 1 Trestného zákona zakotvuje minimálny rozsah trestného činu, spáchanie ktorého je podľa uvedeného ustanovenia postihnutelné, pričom postihuje aj predaj viacerých dávok omamných alebo psychotropných látok jednej osobe, ako aj predaj jednej alebo viacerých dávok viac ako jednej osobe maximálne ale dvom, pretože predaj jednej alebo viac dávok už trom osobám postihuje ustanovenie § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s ustanovením § 138 ods. 1 písm. j) Trestného zákona a § 127 ods. 12 Trestného zákona, obsahujúce spáchanie konania popísaného v odseku 1 citovaného ustanovenia závažnejším spôsobom, teda na viacerých osobách ktorými sa rozumejú najmenej tri osoby. Predaj jednej alebo viacerých dávok „drogy“ už minimálne trom osobám považuje zákonodarca za tak nebezpečné, že ho v porovnaní s predajom drogy dvom osobám postihuje prísnejšou trestnou sadzbou.

V predmetnej veci podľa názoru prokurátora nedošlo ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku, kedy dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že

obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania. Krajský súd v prejednávanej veci nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, preto naplnenie tohto dôvodu neprichádza do úvahy.

Rovnako nebol naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ohľadom príslušnosti súdu. Obvinení Z. a F. boli súdení v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, časť skutku sa stala v okrese Malacky.

Prokurátor navrhol dovolanie obvineného Z. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

K dovolaniu obvineného Z. sa 9. marca 2020 vyjadrila spoluobvinená F.. Uviedla, že s tým čo tvrdí C. Z. súhlasí. A s dovolaním sa stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované pod číslom 57 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 5/2007).

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017.).

V zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Dovolateľ namietal naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, t.j. že vo veci rozhodol nepríslušný súd. Túto skutočnosť obvinený žiadnym spôsobom doposiaľ nenamietal.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd konštatuje, že podľa § 17 ods. 1 Trestného poriadku konanie vykonáva súd, v obvode ktorého bol trestný čin spáchaný.

Podľa § 20 Trestného poriadku ak je podľa predchádzajúcich ustanovení daná príslušnosť niekoľkých

súdov, vykonáva konanie z týchto súdov ten, na ktorom podal prokurátor obžalobu, alebo ktorému bola vec postúpená nepríslušným súdom.

Obžaloba bola podaná prokurátorom na Okresný súd Malacky 23. decembra 2016, č. I. 1564.

K namietanému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku, že dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania najvyšší súd uvádza.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku naplnenie dovolacieho dôvodu podľa vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku neprichádza do úvahy. Napokon naplnenie tohto dovolacieho dôvodu dovolateľ ani žiadnymi vecnými námietkami neodôvodnil.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení si povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku respektíve uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku nenapĺňa žiaden dovolací dôvod, a to ani podľa § 371 ods. 1 písm. c), ale ani písm. i) Trestného poriadku.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dovolania, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované pod číslom 7 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 1/2011 - ďalej aj „R 7/2011“).

K námietkam obvineného spočívajúcim v neverohodnosti niektorých svedkov najvyšší súd konštatuje, že neverohodnosť vyjadruje len pochybnosti o pravdivosti takej výpovedi, zatiaľ čo nepravdivosť znamená istotu, že tvrdenie obsiahnuté vo výpovedi je v rozpore so skutočnosťou (napr. uznesenie NS ČR z 30.08.2005, sp. zn. 7Tdo 1103/2005).

Ani odvolací súd podobne ako súdy nižšieho stupňa nezistil dôvod pre spochybnenie vierohodnosti výpovedí vypočutých svedkov.

Úvahy, ktoré viedli súdy nižších stupňov k správnym skutkovým záverom vysvetlili v dôvodoch svojich rozsudkov, a to okresný súd najmä na strane 57 a iné a krajský súd na strane 23 až 26. Prítom obsah a rozsah vlastnej úvahy súdov o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, ktorú v prejednávanej veci s ohľadom na spomínané dôvody nie je možné považovať za svojvoľnú, či arbitrárnu, odvolací súd v rámci dovolacieho konania, nie je oprávnený preskúmať, pretože by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 371 ods. 1 písm. i), veta za bodkočiarkou, Trestného poriadku. (Primerane už spomínané publikované rozhodnutie pod číslom R 7/2011).

Obvinený v podanom dovolaní v súvislosti s posúdením jeho konania namietal, že skutok nepáchal „po dlhší čas“ a na viacerých osobách, pričom poukazoval na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 1/2012 - ďalej aj „R 13/2012“, podľa ktorého doba páchania trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona obvineným, ktorý je sám závislým užívateľom drogy,

nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu závislou osobou.

Okresný súd (s čím sa krajský súd stotožnil) skutkovo ustálil, že obvinený od februára roku 2014 do 2. decembra 2015 mal bez oprávnenia omamné a psychotropné látky, ktoré boli zaistené dňa 2. decembra 2015 pri vykonaní domovej prehliadky a podrobené znaleckému skúmaniu, s ktorými nakladal neoprávnene - zakázaným spôsobom [§ 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona] k nasledovným osobám: obvinená H. F., svedkovia M. N., Z. B., Q. C., N. C., M. E., S. S.. V posudzovanej veci nešlo o jednorazovú, ani ojedinelú aktivitu, čo by bránilo záveru, že ide o konanie „po dlhší čas“, ale naopak išlo o činnosť kontinuálnu v rozmedzí rokov 2014 až 2015. Doba páchania skutku obvineným tak evidentne presiahla dobu jedného roka, čo zodpovedá posúdeniu konania „po dlhší čas“ aj podľa ním namietaného publikovaného rozhodnutia. Navyše rozhodnutie, na ktoré obvinený poukazoval (R 13/2012) vo vyššie citovanej právnej vete používa pri určení minimálnej doby jedného roka, zodpovedajúcej znaku „po dlhší čas“, slovo „spravidla“. Uvedené časové kritérium neplatí pre prípad predaja pervitínu rôznym osobám, a to bez ohľadu na okolnosť, či obvinený popri činnosti „dealera“ drogu aj sám užíval, čo je u tejto kategórie osôb bežné (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované pod číslom 15 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 2/2015). Z uvedeného je potom zrejmé, že kvalifikačného znaku „po dlhší čas“ dovolací dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku zjavne naplnený nebol. Vo vzťahu k námietkam dovolateľa týkajúcim sa posúdenia jej konania aj za použitia kvalifikačného znaku „na viacerých osobách“ je nutné uviesť, že pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napríklad dovezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu, a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona (bližšie rozhodnutie najvyššieho súdu publikované pod číslom 15 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 2/2015). Z takzvanej skutkovej vety vyššie označeného rozsudku okresného súdu vyplýva, že obvinený neoprávnene manipuloval s psychotropnými látkami vo vzťahu k minimálne piatim osobám, teda nepochybne jeho konanie bolo potrebné posúdiť aj za použitia kvalifikačného znaku „na viacerých osobách“, a to aj keď nešlo o poškodených, pretože postavenie osoby ako poškodeného pri posúdení konania páchatel'a trestného činu aj ako „na viacerých osobách“ nie je zákonom požadovaným predpokladom. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu a rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 90/2015. Vyššie uvedený dovolací dôvod [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku] nie je zjavne naplnený ani argumentáciou obvineného v tom smere, že znak „na viacerých osobách“, teda aj predaj omamných alebo psychotropných látok viacerým osobám je obsiahnutý už v základnej skutkovej podstate žalovaného trestného činu (§ 172 ods. 1 Trestného zákona), a preto s poukazom na znenie § 38 ods. 1 Trestného zákona, nemôže byť zároveň kvalifikačným znakom.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene

a) vyrobí, b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť, c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Je nutné obvinenému prisvedčiť, že citované ustanovenie § 172 ods. 1 Trestného zákona zakotvuje minimálny rozsah trestného činu, spáchanie ktorého je podľa uvedeného ustanovenia postihnutelné, pričom postihuje aj predaj viacerých dávok omamných alebo psychotropných látok jednej osobe ako aj

predaj jednej alebo viacerých dávok uvedených látok viac ako jednej osobe maximálne ale dvom, pretože predaj jednej alebo viac dávok už trom osobám postihuje ustanovenie § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s ustanovením § 138 ods. 1 písm. j) Trestného zákona a § 127 ods. 12 Trestného zákona, obsahujúce spáchanie konania popísaného v odseku 1 citovaného ustanovenia závažnejším spôsobom, teda na viacerých osobách, ktorými sa rozumejú najmenej tri osoby. Predaj jednej alebo viacerých dávok „drogy“ už minimálne trom osobám považuje zákonodarca za tak nebezpečné, že ho v porovnaní s predajom „drogy“ dvom osobám postihuje prísnejšou trestnou sadzbou.

Vo vzťahu k argumentácii dovolateľa poukazujúceho na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/75/2012 je potrebné uviesť, že rozdielna súdna prax najvyššieho súdu v tomto smere bola zjednotená stanoviskom najvyššieho súdu publikovaným pod číslom 13 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 2/2015. Uvedené stanovisko sa síce tak, ako namietané rozhodnutie sp. zn. 3 Tdo 75/2012 týka najmä trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona, každopádne ale uzatvára, že na viacerých osobách je možné sa dopustiť aj trestného činu krádeže, a to napriek tomu, že takýto trestný čin (krádeže) nie je spáchaný proti životu, zdraviu jednotlivých osôb a nepredstavuje ani zásah do ich telesnej integrity. Podľa spomínaného stanoviska totiž individuálnym objektom trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona je ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby veci a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatel'a, vo vzťahu ku ktorému sú hmotné predmety útoku cudzou vecou. Ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napríklad formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Trestného zákona, teda spáchanie činu na viacerých osobách.

Dovolací dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku zjavne naplnený nie je.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejedávaný trestný čin nepripúšťa.

Použitia tohto dovolacieho dôvodu sa dovolateľ v podanom dovolaní síce výslovne ani nedomáhal, namietal ale neprimeranosť uloženého trestu.

Obvinený v podanom dovolaní v zásade ani neuvádza žiadne konkrétne vecné dôvody, ktoré by bolo možné pod citované ustanovenie podradiť. Neprimeranosť trestu odvodzuje len od svojej neúspešnej argumentácie, že skutok mal byť posúdený podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a podľa tohto miernejšieho ustanovenia mu mal byť trest ukladaný.

Tak okresný, ako aj krajský súd však zistený skutok správne právne posúdili podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od desať do pätnásť rokov. To potom znamená, že obvinenému bol uložený trest (odňatia slobody), ktorý zákon za prejedávaný trestný čin pripúšťa a v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby (vo výmere desať rokov).

Dovolací dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku teda zjavne naplnený nebol.

Obvinený namietal aj nepoužitie aplikácie zásady beneficium cohaesionis. V tomto smere dovolací súd poukazuje na správne, zákonné a vyčerpávajúce úvahy prvostupňového súdu deklarované v rozsudku na str. 59 - 60 plne sa s nimi stotožňuje. V tejto súvislosti dáva do pozornosti judikát č. 22/2001-II, podľa ktorého predpokladom postupu podľa tejto zásady je, že o všetkých obvinených bolo rozhodnuté v jednom konaní, tým istým rozsudkom.

Nakoľko obvinený C. Z. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolacie

dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a), písm. l) a písm. i) ani písm. h) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.